

ESCENA PRÒLEG

Mentre el públic va entrant i situant-se, apareix la LIZZIE per un lateral. Vesteix una combinació de setí negre i va descalça. Agafa l'aspiradora, l'engega i feineja. Poc després d'aquesta acció, la megafonia anuncia que l'espectacle ja ha començat. Pel fons de la platea, corrents, entra el NEGRE. Vesteix d'estiu, du una camisa florejada. Puja a l'escenari, i sense establir cap mena de connexió amb LIZZIE se'l veu respirar amb neguit, sembla espantat, mira a dreta i esquerra, baixa a la platea, mira a dreta i esquerra, surt corrents pel fons, i coincidint amb aquesta acció, lentament, es va abaixant la llum de sala. Per un costat entra el CLIENT. Va descalç, amb calçotets blancs i samarreta blanca estil americà. Abraça LIZZIE pel darrere i li fa un petó al coll, ella somriu sense deixar de feinejar amb l'aspiradora.

El CLIENT fa un badall, s'estira damunt el llit i s'adorm. Per un costat entra el POLICIA, vesteix d'estiu, tons clars, roba esportiva de cotó. Sense establir cap connexió amb LIZZIE, passeja fins al centre de l'escenari, fa una ullada al seu rellotge, surt passejant per l'altre costat. LIZZIE continua feinejant, es mira el CLIENT adormit, somriu. Per un costat entra la FUNCIONÀRIA, creua l'escena nerviosament, sense cap connexió amb la LIZZIE. S'atura. Mentre amb una ràpida ullada sembla observar-ho tot, fa una breu anotació en un petita llibreta. Surt per l'altre costat. Sona el timbre de la porta.

ESCENA 1

LIZZIE té un ensurt, atura l'aspiradora, s'apropa a la porta, l'entreobre.

EL NEGRE, a l'altre costat de la porta, quasi en off:
Senyora...!

LIZZIE: Què hi fas aquí! Què vols?

EL NEGRE: Deixi'm entrar!

LIZZIE: Ara, no. No estic sola...! Vine demà... (*Obre més la porta per deixar veure el llit ocupat pel CLIENT.*)

EL NEGRE, en actitud vehement, i fent intenció d'entrar: Senyora...!

LIZZIE: Quiet! T'he dit que no pots passar...!

EL NEGRE: Senyora... si us plau!

LIZZIE: Si us plau què?

EL NEGRE: Només li prego que digui que jo no he fet res! Faci-ho, si us plau! Vostè ha d'explicar com es comportaven aquells dos negres que hi havia al seu vagó de tren! És tot el que ha d'explicar! Només això...! Ho farà?

LIZZIE: Parla més baix! (*Per al CLIENT.*) No vull que ens senti... I a qui vols que li expliqui que no has fet res?

EL NEGRE: Al jutge. Digui-l'hi, senyora. Vostè és la meva salvació!

LIZZIE: No, no diré res. Ho sento...! (*Engega l'aspiradora i feineja.*)

EL NEGRE: Si us plau...!

LIZZIE: Tinc els meus maldecaps... només em faltaria haver de carregar amb els teus...! Vés-te'n! I tanca la porta...!

EL NEGRE: Em busca la policia! I vostè sap que jo no he fet res!

LIZZIE, feinejant amb l'aspiradora: No, tu no has fet res. Però jo no penso anar a veure un jutge. Són gent que fa servir paraules que no entenc... i no m'agraden! M'estimo més tenir-los ben lluny...!

EL NEGRE: Tenen vigilats l'aeroport i les estacions! (*Fa intenció d'entrar.*)

LIZZIE: T'he dit que no entris! (*Per al CLIENT.*) I no aixequis la veu...! (*Atura l'aspiradora.*) Qui és qui vigila, la policia? (*El NEGRE afirma.*) Troba la manera de fugir...! I a mi deixa'm tranquil·la! (*Engega l'aspiradora.*) És el millor que pots fer...!

EL NEGRE: Hi ha gent blanca que s'organitza! Aquests són els pitjors...!

LIZZIE: No sé què vols dir amb això.

EL NEGRE: No ha sortit de casa, avui?

LIZZIE: M'he dedicat a ell... (*Es mira el CLIENT amb complaença.*) Tot el dia amb ell... des d'ahir a la nit...

EL NEGRE: Per tota la ciutat hi ha persones exaltades!

LIZZIE: Exaltades?

EL NEGRE, *fa una tímida passa endavant, i al públic:* Negres indignats perquè han mort un dels seus. Blancs armats amb pals i escopetes que es posen a fer batudes pels carrers. (*A LIZZIE.*) Si hi ha enfrontaments i detencions, la policia sempre es posa al costat dels blancs, i és senyal que més d'un negre pot morir!

LIZZIE: No cridis...! (*Mentre es mira el CLIENT.*) Dorm...! (*Com per a ella mateixa, amb complaença, sense deixar de feinejar.*) I ben satisfet que dorm...!

EL NEGRE: Ho ha de dir, digui que no he fet res, senyora, per favor. Digui-ho al jutge, digui-ho, senyora!

LIZZIE: No penso presentar-me davant d'un jutge...! I no tinc per què donar-te més explicacions! Això és tot!

EL NEGRE: Doncs pot dir-ho als periodistes. Ells potser ho publicaran...! Segur que ho publiquen! Digui-ho senyora, digui-ho!

LIZZIE, atura l'aspiradora: Això dels periodistes, ja t'ho pots treure del cap! (*Engega l'aspiradora.*) En tot cas, si m'obliguen a fer de testimoni diré la veritat... creu-me...!

EL NEGRE: Dirà que jo no he fet res?

LIZZIE: Sí, ho diré. Si no hi ha altre remei, en cas que m'hi obliguin, ho diré.

EL NEGRE: M'ho jura, senyora?

LIZZIE: Sí, sí! Ja te'n pots anar!

EL NEGRE: M'ho jura per la seva família i pels seus fills?

LIZZIE, atura l'aspiradora: Oh!, vés-te'n a la merda! No tinc família, no tinc fills, t'he dit que et faré de testimoni i amb això ja n'has de tenir prou! (*Mira el CLIENT.*) I ara, vés-te'n. Vés-te'n, et dic que fotis el

camp, abans no es desperti de mal humor! (*Engega l'aspiradora.*)

EL NEGRE, *bruscament, fent una nova passa endavant:*
Si us plau, senyora, deixi'm amagar aquí!

LIZZIE: Estàs ben decidit a complicar-me la vida, però no! (*Deixa anar l'aspiradora sense aturar-la, i l'empeny fora amb decisió.*) Surt de casa meva! Fora, vés-te'n!

El NEGRE surt. LIZZIE tanca la porta. Es mira el CLIENT amb complaença. Torna a feinejar amb l'aspiradora.